

אמר אביי

חברותא עם גישמאק. מילה טובה.

הנאטע השבוע

תתקיים בעז"ה
בליל שב"ק

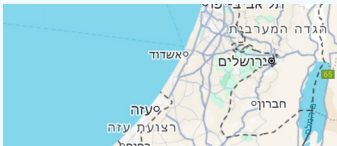
בשעות 10:30 - 09:00

בבית
ר' יונתן שטנצל שליט"א

שאלות לפרשה

פסוק י' בפרק נ' בפרשת ויחי:

"וַיָּבֵאוּ עַד גֶּרֶן הָאֶטָד אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפַּד
גָּדוֹל וַיִּכְבַּד מְאֹד" - אם גורן
האטד היה בצד המזרחי של
הירדן, למה השיירה שהלכה
ממצרים לחברון עשתה מסלול
כל כך עקיף - לחצות את הירדן
מזרחה ואז לחזור מערבה לכיוון
חברון? הרי מדובר במסלול
עקיף של עשרות קילומטרים
שלוקח לפחות יומיים הליכה
נוספים, ללא סיבה נראית לעין?
האם יעלה על הדעת שכך היו
מזלזלים במסע ההלוויה של
יעקב אבינו - לטלטל את גופתו
במסע מיותר של יומיים נוספים?

לשמיעת התשובה מצורפת ההקלטה
של הרב יונתן שטנצל עם הרב בנימין
קרלנשטיין

לשמיעת הקובץ

ר' יודל

מבין הדמויות שחקקו את
חותמן בזיכרונות ילדותי היה ר'
יודל אקרמן זצ"ל, מנהל תלמוד
תורה קרלין-סטולין בבני ברק.
החיידר שכן ברחוב חבקוק,
ואף שלא זכה לזרע של קיימא,
היה ר' יודל מעיין נובע של חום
אנושי וחיוך מאיר פנים - תכונות
נדירות שנצרכו בליבי למשך שנים
ארוכות.

לימים נודע לי על מנהגו
המיוחד בשמחות: בחתונות היה
רוקד במחול ייחודי עם מקלו,
ריקוד שהיה מרתק את כל
הסובבים אותו עד כדי השתאות.
ר' שלמה לוי, שהיה ממקורביו,
היטיב לתאר את עוצמת השמחה
באומרו "לא רק אנשים רקדו, אלא
גם הקירות רקדו". ביטוי ציורי זה
ממחיש את העוצמה הרוחנית
והשמחה המיוחדת שהקריין ר'
יודל בריקודיו

לשמיעת הקובץ

לשמיעת הקובץ

עלון שבועי היו"ל ע"י קו אמר אביי

פרשת ויחי תשפ"ה • עלון מס' 8

יונתן אומר

אספר לכם סיפור מרגש שקרה לפני 35 שנים. הייתי אז בחור צעיר שלמד בישיבה קטנה בישיבת בית אברהם סלונים, ועמדתי בפני השלב המשמעותי של חיפוש ישיבה גדולה. כבחור ממוצע, נרשמתי לישיבת ערלוי המפורסמת בקטמון.

ביום המבחן, עליתי עם אבי, רבי שלמה זצ"ל, במדרגות ביתו של המגיד שיעור ברחוב אמרי בינה 14. מי שבחן אותי היה הגאון רבי יעקב אליהו קליינרמן שליט"א. הוא קיבל אותי במאור פנים, בשלווה ובחיוך. כששאל אותי על איזה דפים ארצה להיבחן, ציינתי שני דפים שהתכוננתי אליהם

אבל כשהתחיל לשאול שאלות, הרגשתי איך הלחץ משתלט עלי. בשאלה הראשונה - התרוקנתי לגמרי, לא הצלחתי לענות. בשאלה השנייה - גמגמתי "אההה בההה" ושוב לא ידעתי את התשובה. סבלתי אז מהפרעת קשב וריכוז שעוד לא אובחנה, וברגע של לחץ, כל מה שלמדתי והכנתי פשוט נמחק לי מהראש.

באותם רגעים מתוחים, נתפסו עיניי בחילופי המבטים המיוחדים בין הרב קליינרמן לאבי. אבא, בחיוכו המיוחד והמאיר שהיה כל כך אופייני לו, בוודאי השפיע על האווירה כולה. לכאורה, הרב קליינרמן היה אמור לדחות את בקשתי. אבל משהו בו, אולי ה"שמעק" הרוחני שלו, בשילוב עם אותו חיוך מיוחד של אבא, זיהה שיש בי פוטנציאל מעבר לתשובות המגומגמות. הוא הבין שלא רק התשובות של הבחור במבחן צריכות לקבוע את גורלו.

לשמיעת הקובץ

"ברכה מיוחדת מצדיק נסתר"

היה זה בליל שבת קודש, בשיכון ויזניץ שבבני ברק. אבי, הרב שלמה שטנצל זצ"ל, חזר מבית הכנסת ואיתו הגיע אורח - יהודי שנראה מסכן וגלמוד, שכולם הכירו אותו בשם "ברכות".

אמי הצדיקה, מרת נחמה ע"ה, דאגה שהאורח ירגיש בנוח סביב שולחן השבת שלנו. במהלך הסעודה, בעין חדה וברגישות, היא שמה לב שהאורח מביט בבוטנים שהיו מונחים על השולחן. בעדינות, הגישה לו צלחת מלאה בבוטנים.

לקראת סיום הסעודה, האורח - שלימים נודע לנו כר' אברהם יוסף בנימין בן ר' זכריה - פנה לאמי ובירך אותה במילים מיוחדות: "בגלל שנתת לי בוטנים בצלחת, יהיה לך הרבה נחת בשעה טובה ומוצלחת".

שנים חלפו, ויום אחד, בעודי קורא כתבה על צדיק נסתר שחי בבני ברק, ראיתי את תמונתו והכרתי מיד - היה זה אותו אדם שהתארח בביתנו באותו ליל שבת. רק אז הבנתי את גודל הזכות שנפלה בחלקנו, ובמיוחד בחלקה של אמי ע"ה, לארח צדיק נסתר ולזכות בברכתו.

החצוה הנקודתית

כיום אנו מרה את סילוקן לשמי מרוב הרב הצדיק, משמח אלוקים ואדם, על ישועות לעמו, המרוכא ביסורים

רבנו הרב
ברהם יוסף בנימין
הרב זכריה זצ"ל ברכות

מבני החבורה הנקודשה של המגדל ורבי יוסף ולמנוח יערי ומקורביו רובם מנשר ורבי עמרם בלויא וצוקי?
החיה הקדושה היום עם ראשית שמר רגע ראשי אף שני יודי ר' בנת ושמיה
מיוש הר' זכריה ורבי בני ברק. הוד' ונשות נפשו סמוך ונראה כמות חר' רבנו ורבי יערי

היארצי"ט השבועי

ר' אברהם יוסף בנימין ברכות

סיפור לשנת

המעבר הנסתר

בנחמיה 6

בפתח הבנין ברחוב נחמיה 6 בירושלים, תלוי שלט צנוע: "נתן לעבר דרך החצר לרחוב צפניה". שלט קטן זה, שנחלה לפני שנים, פתח צהר לספור מפלא של חסד יומיומי בלב השכונה.

החם הירושלמי הכבד השתרג במעלה סמטאות שכונת גאלה העתיקה. מאחורי השער הפתוח, מסתתר מעבר צר המכבד בין שני רחובות מרכזיים. מדי יום, חולפות להן מאות דמיות דרך החצר - קשישים עם סלי קניות, אברכים ממהרים לכולל, ילדים בדרך לחיך.

"מאז שתלינו את השלט", מספר הרב וינברג בשיחה עם הרב יונתן שטנצל מ"קו אמר אבי", "החצר הפכה לנתיב מרכזי. חשבון החשמל החדשי שדולק עשרים וארבע שעות מרקיע שחקים. מדי יום מצטברים שקיות קרועות, עטיפות חטיפים, טפות שמן מסלי קניות, קלפות ביצים שנשברו. אבל במקום לכעס או לתלות שלטי אזהרה, החלטנו להפך כל אתגר למצוה.

בבנין מתגוררים ששה שכנים - הרב נחום קצקוב, הרב אהרן בירמן וצ"ל, הרב שעיה פישר מביתר, הרב יעקב בנצלוביץ, הרב מנחם פשזמן, והרב אהרן וינברג מחסידות סלאנים.

"כל פסיעה של אדם בחצר, כל פיסת נייר שאנחנו מרימים, כל פתם שאנחנו מנקים - הכל נרשם בספר החסדים של מעלה", ממשיך הרב וינברג. "המונה בשמים קופץ כל יום".

החצר הקטנה ממשיכה לשמש כמעבר סואן, והשכנים ממשיכים במלאכת החסד השקטה שלהם. המדרגות המתפוררות

השלט ברחוב נחמיה 6 בירושלים

לשמיעת הקובץ

החלפו בשתוף פעולה של כל הדירים, והחצר מוארת ונקיה תמיד, למרות העליות הגבוהות והעבודה המתמדת.

וכך, מאחורי השלט הצנוע בכניסה לבנין, מסתתר ספור של חסד יומיומי. בעוד העיר הגדולה הומה סביב, ממשיכה חצר קטנה ברחוב נחמיה 6 לרקם את ספורה השקט - ספור של נתינה, סבלנות ואהבת חסד, הנרשם יום יום במונה השממי של מצוות.

"לפעמים", מהרהר הרב וינברג, "דוקא הדברים שנראים כמו הפרעה או מטריד, הם ההזדמנויות הגדולות ביותר לעשות טוב. צריך רק להסתפל עליהם בעינים הנכונות."

האבא והבן בוכים

השעה היתה שבע בערב. שמש של סוף יום עוד שלחה קרניים אחרונות דרך חלון המטבח כשדוד פתח את דלת בית הוריו. הוא בא להשאיר משהו בשביל אמא, בטוח שלא יגש איש - הרי ידע שאמא יצאה עם אחותו רחל למצגת חנוכית.

דוד הביט באביו הזקן, שישב מעל העתון בשקט. שבעים שנה של הרבצת תורה חרשו קמטים עמקים בפניו. "אבא, אכין לך תה?" שאל בהסוּס.

"כו", ענה האב בשקט. מניח את העתון בצד. דוד נגש להרתיח מים, מוצא בקלות את קפסת הויסוֹצקי והכוסות במקומן הקבוע. כמה דברים לא השתנו בבית הזה "חשבתי שתהיה לבד בבית", אמר דוד לבסוף.

"כו", השיב האב, "אמא ורחל יצאו למצגת חנוכית... קצת כאב ראש, אז נשארת".

שתיקה השתררה במטבח. רק קול המים המתחממים בקומקום הפר אותה.

"כל פעם שבקשת סליחה", דוד מצא את עצמו מדבר, "תמיד היה 'אבלי' אחר כך. תמיד היה תנאי. הוא נשם עמק, הזכרון עוד טרי. גם בליל יום כפור האחרון, כשנגשתי אלי אחר כל נדרי... רציתי לסלח, אבא. אבל הייתי כל כך פגוע. כל כך הרבה שנים של..."

"והפעם?" שאל האב בשקט. "הפעם זה שונה?"

"והפעם אתה באמת מתחרט?" שאל דוד, קולו רועד.

במקום תשובה, דמעה זלגה על לחיו של האב. "אני מתגעגע לבן שלי", לחש.

משהו נשבר בתוך דוד. כל החומות שבנה, כל הפעס של השנים - הכל נמס מול הדמעה הזו. הוא קם ממקומו, והפעם כשהתחבקו, הדמעות זלגו משני הצדדים

בתוך החבוק, האב לחש פתאום: "דוד, בני... כל יום אני מוסר שיעור בפני בחורים בשיבה. אני... אני רוצה לתת לך חצי מהזכיות שלי במתנה."

דוד הרגיש איך לבו מתרחב בחזהו. בכל שנותיו כראש ישיבה, הזכיות של למוד התורה היו האוצר היקר ביותר של אביו. ועכשיו, הוא מוכן לחלק אתו את המתנה

היקרה מכל.

"והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", מלמל האב, מצטט את דברי הנביא מלאכי, דמעות זולגות על זקנו.

שנים אחר כך, כשדוד למד את הפסוק "וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו", הוא הבין משהו עמק על אותו רגע במטבח. רש"י מסביר: "ואחרי כן - מאחר שראוהו בוכה ולבו שלם עמם, דברו אחיו אתו - שמתחלה היו בושים ממנו".

הבכי של אביו באותו ערב היה כמו התרופה שהוא הכי היה זקוק לה. דוד הבין שכשנפגעים ברגש, רק רגש יכול לרפא. כל המלים בעולם לא היו יכולות לגשר על התהום שנפצרה ביניהם - רק הדמעות האמתיות של אביו, שהראו את לבו השבור והשלם, יכלו לרפא את הפצע העמק.

את שש השנים הבאות, הם חיו כמו חברים הכי טובים. כל יום שישי, דוד היה מתקשר לאביו בדרך לעבודה. הם דברו על הכל - על הפרויקטים שלו בהייטק, על השעורים בשיבה, על החיים. לפעמים היו יושבים שעות במטבח ההוא, שם הכל התחיל, מדברים עד שאמא היתה באה להזכיר שהמרק מתקרר.

"אתה יודע", אמר לו אבא פעם, מחיך מעל ספל התה שדוד הכין לו, "התורה שאתה לומד בדרך שלך, דרך העבודה והמשפחה - היא לא פחות חשובה מהתורה שאני מלמד בשיבה."

בשנתיים האחרונות, כשאבא נהיה סעודי, דוד גלה בתוך עצמו כחות שלא ידע שיש לו. הוא היה שם בכל רגע קשה - מאכיל, מלביש, מחליף, רוחץ. לילות שלמים ישב ליד מטתו כשאבא לא הצליח לישן מכאבים. בימים שאבא כבר לא דבר, היה קורא לו פרקי תהלים, מספר לו על היום שעבר, נזכר אתו בספורים ישנים.

"אתה רואה?" לחשה אמא פעם כשראתה אותו מאכיל את אבא בסבלנות אין קץ, "כל השנים ההן של פעס - הן רק הכינו את הלב שלך לאהבה כזו גדולה."

בימיו האחרונים, כשכבר היה קשה לו לדבר, אביו לחש לו: "בני, הזכיות שנתתי לך במתנה - הן כלום לעמת מה שאתה נתת לי בחזרה."

היום, כשדוד עומד מול הכתל, הוא מודה על אותו ערב במטבח. על החבוק שהחזיר לו את אבא, ונתן להם שש שנים של אהבה שרפאה את כל הפצעים. על הזכות לסעד את אביו בימיו האחרונים, להחזיר לו אהבה על כל השנים. הוא יודע שהנבואה "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם" - התגשמה במלואה במטבח ההוא בין מנחה לערבית, והמשיכה להתגשם בכל רגע, גם ברגעים הכי קשים, עד הגשימה האחרונה.

חצי דקה עם החפץ חיים

מתוך ספר אהבת חסד

ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ד', ה):

פעם אחת היה רבי יוחנן בן זכאי יוצא מירושלים, והיה רבי יהושע הולך אחריו, וראה בית המקדש קרב. אמר רבי יהושע: אזי לנו על זה שהוא קרב, מקום שמכפרים בו עונותיהם של ישראל. אמר לו: בני, אל ירע לך. יש לנו כפרה אחרת שהיא כמותה. ואיזה? זה גמילות חסדים, שנאמר (הושע ו' ו'): "כי חסד חפצתי ולא זבח".

מתי חילקת מילה טובה?

הרב שמעון קאפ

ביומי הראשון בישיבת טשכנוב, מיד לאחר תפילת מנחה, ניגש אליי המשגיח הרב שמעון קאפ ואמר לי משפט שנחרט בליבי: 'שמך הולך לפניך'. אף שלא ידעתי מי סיפר לו עליי, המשפט הזה יצר בי תחושת מחויבות עמוקה - להוכיח שאכן ראוי אני לשמי הטוב. תחושת מחויבות זו ליוותה אותי לאורך כל תקופת לימודיי בישיבה והשפיעה רבות על התנהלותי. כיום, בתפקידי כמחנך בתלמוד תורה בוואן בביתר עילית, אני מבין עוד יותר את עוצמת השפעתן של מילים מחנך על תלמידיו.

לשמיעת הקובץ

חסד עם מנוגרים

ק 402 - תמרור אזהרה

יום רגיל בקו ירושלים-בני ברק. בתחנת גבעת שאול עולה הגאון רבי מרדכי אויערבך שליט"א, בן ה-82, בנו של מרן הגרש"ז זצ"ל. עומד ליד הנהג, ושני בחורי ישיבה מהספסלים הקדמיים אומרים לו: "אין מקום, יש אוטובוס ריק מאחורה".

רבונו של עולם - איך הגענו לכאן? איך יתכן שבדורנו, דמות כה מכובדת עומדת, ובחורים צעירים יושבים? האם שכחנו את הבסיס של "מפני שיבה תקום"?

המשנה בסוטה כבר ניבאה: "נערים פני זקנים ילבינו". אבל כשרואים את זה במציאות, הלב נחמץ.

זהו תמרור אזהרה לכולנו - עלינו לחזק מחדש את ערכי כבוד התורה וההידור לזקנים בקרבנו.

היי מקדים בשלום כל אדם

הרב חשין הופיע בחלום

סיפור מופלא התרחש ברמות א שבירושלים. הרב מרדכי חשין, דמות אהובה ומוכרת בקהילה, היה ידוע בקולו הערב כשליח ציבור ובחיוכו המאיר לכל אדם. לאחר פטירתו, הופיע בחלום לד"ר יהודה מנדלסון, מתפלל ותיק בבית הכנסת

ד"ר יהודה מנדלסון

הרב מרדכי חשין היי מקדים בשלום

בחלום, חיבק הרב חשין את ד"ר מנדלסון וחשף בפניו סוד מעולם האמת: "אם הייתם יודעים מה שלום שווה, זה לנצח נצחים", אמר ברוך. "אני נמצא בשמיים במקום מאוד טוב, בזכות השלום והחיוך שהייתי נותן לאנשים. הסיפור, שהתפרסם בעלון השכונתי, הותיר רושם עמוק על תושבי רמות א'. מאז, ניתן להבחין בשינוי מורגש באווירת השכונה - יותר חיוכים, יותר ברכות שלום, ואפילו מריבות שכנים ותיקות מוצאות את דרכן לפתרון שלום. מורשתו של הרב חשין ממשיכה להאיר את השכונה באור של חסד ואחוה.

פינת המחנך

הרב שבח שוורץ

בשטיבלאך, יהודי הניח חבילת טישו עם הכיתוב "אפשר לקחת". מתפלל לקח טישו פעמים רבות והתנצל. בעל הטישו השיב: "שמח בכל מצווה קטנה. כשלא לוקחים - זה מצער".

לשאלות ותגובות 8417470@gmail.com

המשנה השנועית

יהושע בן פרחיה אומר: עשה לך רב, וקנה לך חבר; והוי דן את כל האדם לכף זכות:

עם השכן נחמד המדרגות

מים חמים בליל שבת - סיפור מבית מרן הגרי"ש

בלילות שבת, בשעה שתיים לפנות בוקר, כשהעיר ירושלים שקועה בשינה עמוקה, ביתו של מרן הפוסק הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל היה מואר.

נכדו, ר' אריה, מספר שבאחד מלילות השבת ראה את סבו, מרן הגרי"ש, קם ממקומו, יוצא מהבית, לוקח משהו וחוזר. התברר ששכנה אלמנה מבוגרת הייתה דופקת בחלון, זקוקה למים חמים. האלמנה התביישה להטריח את הרב, אך הוא לא רק נענה לבקשתה אלא אף הזמין אותה לדפוק בכל ליל שבת שתזדקק לעזרה.

לשמיעת הקובץ

סיפור קטן זה מאיר את האווירה המיוחדת בבית שממנו יצאה הוראה לכלל ישראל, בית של תורה וחסד.

קופות צדקה שכונתיות

מודיעין עלית

קרית ספר מתן בסתר הרב יעקב שוב 089740208
ברכפלד קרן החסד הרב פישל
רני פארק טוב וחסד, הרב, ליפא ליוש 05041-21188
חפציבה הרב אהרון מיטלמן 08-9799708
נאות הפסגה, הקופה השכונתית, ר' אהרן פלם
 05276-12462

מודיעין עלית והחזקת בו הרב אברהם וייספיש
 050-4141936
לב טוב הרב אינגברג
נבעת זאב ר' מרדכי שניידר 05276-41712

מרכז ירושלים

מאה שערים, בירנהק 05041-52350
גאולה נווה צבי, דוד קורץ 05276-18934
מקור ברוך ר' מרדכי וייספיש 0533138100
זכרון משה הרב יחזקאל לינדר 05276-26025
בית ישראל 02-6255943
 בתי ראנד, בריידיא, מונקטאש, כנסת, ירושלים של מעלה,
 ר' יהודה זאל 02-5022025
 בתי וורשא ר' אברהמלה סלונים 05331-64035
 העיר העתיקה, ר' יהושע זילברמן 05276-30530

צפון ירושלים

סנהדריה המורחבת הרב צבי וייספיש 05271-57100
סנהדריה המורחבת הרב יעקב חיים רוזנטל 05271-301817

אופקים הרב הרשקוביץ 053-318-2145
נתיבות ר' עזרא אפרים 05484-35607

תפרח

קרית נת קופת הרבנים, הרב חרז 05276-29640
קופת הספרדים הרב דניאל חזקיה 05271-14487

קרית יערים טלזסטון

ר' עמירם ולדברג 05276-42251

צפון

חיפה, הדר ר' מכיל ברנשטיין 053-319-1779
נוף הגליל הר' יונה ג' הרב אהרן אברך 0548434668
נוף הגליל שכונה צפונית 05276-94866

טבריה

נוף כינרת קופת הקהל ר' נתנאל מור יוסף 079-9690364
שיכון ד' קרלין ר' שמעון סגל 0535578308
קופת העיר טבריה 073-2396123
קופת רמב"ן 046090129

בני ברק

מערב בני ברק עזר חיים, גולדמן 05484-26123
משכנות יעקב, הרב ישראל אולמן 03-6760139

צפת

מאור חיים חלות לשבת ר' שמחה ענבר
עונג שבת ר' בנימין רוזנברג 05284-70083
קופת צפת ר' משה ברנשטיין 05276-98697

פאג"י ר' אליהו משה וייס 05331-00844
רמת אשכול, הרב אלטר 0504120252
הגבעה הצרפתית הרב יצחק זאב זיידל 05276-21373
 נווה יעקב, ר' יוסי כהן 05331-05605

פסגת זאב

רמת שלמה, ארנטר'י 05271-47143
עזרת תורה, ר' אברהם אורבך 05484-17447

מטרסדורף

זכרון יעקב ר' דוד דורלכר 05276-33070

דרום מערב ירושלים

הר נוף תומכי תורה הרב חיים שינקולבסקי 052-765-3375
נבעת שאול ר' שמואל גריינר 05276-46118
בית וגן קופת השכונה ר' אהרן נויבירט 05484-16137

בית שמש

קופה של צדקה, רמה ב, ר' שמואל קליין 0533110728
סלונים, בלומנטל 05041-40483
יפה נוף ר' חיים רבינוביץ 05041-93562
קרייה ר' אליעזר רוברט 05276-17761
רמה א, ר' צבי רוזנשטיין 05484-49782

אשדוד

קופת החסד אשדוד 08-8561514
באר שבע

ועצים רפואיים ארציים

גב' ציפי, עזר מציון 03-6144488
 ר' שמעון רגובי 052-580-9005
 ר' יוסף צוקרמן 052-763-9988
 ר' זיסמן טייטל 03-6194557
 ר' חיים הגר 05484-63026
 ר' מרדכי אייכלר 05331-18988
 האדמו"ר מאמשינוב 02-3003936
 עזר מציון ר' משה חרש 05276-32030
 שערי צדק ר' אשר וולס 05331-99888
 שערי צדק, ר' משה לודמיר 0527622322
 תל השומר ר' יצחק שטרן 05041-11149
 סרטן בתי חולים ירושלים, ר' משה פריד 052-9528011

עסקנים רפואיים

אסותא אשדוד, ר' ישראל הרשקוביץ 052-2481113
 הדסה עין כרם, ר' חזקי בריון 05484-18160
 תל השומר ר' ראובן שרבאני רחסי לב 054-9073535

ר' נחמיה בלושטיין 05484-48244

מכבי

גוש דן ר' משה שלזנגר 0772765050
ירושלים ר' איציק קליין 05041-57333
צפון ר' אליעזר רוזנברג 05271-57811

מאוחדת

ר' יהודה פרנקל, אחראי חרדים ארצי 058-4191613
 ר' שמשון פרג, ר' חנוך זילברפרב, ר' ישראל בן ששון, ר'
 נתי צייסנסקי, ר' יהודה פרנקל.

אוכל מבושל עד הבית מחיר סמלי

יד טובה, ארצי הרב סגל 02-5716500
 בית התבשיל, בני ברק 03-5796501

אוכל לשבת בבתי חולים

הדסה הר הצופים 0527699133

תל השומר סרטן ר' שוקי בריף 0524224224
 תל השומר, ר' אלי ברונר עזר מציון 052-2659794
 בילנסון ר' ישראל בבצ"ק 05041-93544
 בילנסון, השרון, ר' שלמה קופולוביץ 05276-33151
 בית רבקה פ"ת, גב' צילה לפידות עזר מציון
 052-6831024
 ר' יוסי ארבל'יך 050-5367265
 ר' פלימר חב"ד 050-2568000
 ר' יוסף מרגלית 050-41-47000
 ר' מאיר קויין 052-5808936

משמחים וביקור חולים בתחום הנפש

הרצוג ר' אהרן לוי 05041-92265
 כפר שאול, ר' יחיאל הגר 054-5589402
 ר' משה זייציק 05484-47442

מנהלי קופות החולים בציבור החרדי

כללית גוש דן

ר' חזקי פקטר 05276-32326

שיעורים בקו אמר אבי

02-533-2646

לדף היומי ר' יונתן סטנצל 31
 לדף היומי ר' שבח שורץ ר' נטע סלונים
 32
 לדף היומי ר' איציק כהן עם ר' אהרון שקלים
 341
 לדף היומי באידיש ר' עקיבא שורץ עם ר' ישראל
 הרשור 33
 העמוד היומי ר' אהרון קסטל 342
 ירושלמי דף היומי ר' שמואל יהודה בקר 361
 שילוב ירושלמי לדף הבבלי 362
 דף ירושלמי דרשו ר' שמואל יהודה בקר 3632
 דף ירושלמי דרשו בחברותא ר' יונתן בורה עם ר'
 אהרון שקלים 3631
 לפרשת השבוע 32
 לשירים ולהיכל הנגינה 5

למשנה יומית בחברותא ר' יונתן סטנצל עם ר'
 אהרון קסטל 11
 למשנה יומית בעברית ר' שבח שורץ 13
 לשמוע לשון המשנה בניגון ר' יונתן סטנצל 14
 לחיפוש משנה בששה סדרי משנה 15
 למשנה בדקה ר' אהרון קסטל 16
 למשניות סהרות ר' יצחק זיכרמן עם ר' יונתן סטנצל
 17
 לדף היומי בהלכה ר' אליהו דורפמן עם ר' יעקב
 רוטנשטיין 21
 לחפץ חיים ר' חיים קונבלביץ 22
 לשמירת הלשון ר' מרדכי באואר 223
 טוש"ע ר' שמואל יהודה בקר 23
 רמבם ר' שמואל יהודה בקר 24
 רמבם ר' חיים קונבלביץ עם ר' שמואל יהודה בקר
 25

בשנת תשי"ח (1958), בעת הפלגתו של האדמו"ר
 ה"אמרי חיים" מויזניץ לארצות הברית, התרחש מפגש מיוחד
 על סיפון האוניה. שני חזנים שהיו על האוניה ביקשו להשמיע
 בפני האדמו"ר מצידותיהם, וביניהן קטע חזנות על המילים
 "המלמד תורה לעמנו ישראל".

הלחן מצא חן בעיני האדמו"ר, והוא ביקש מהחזן רשות להשתמש
 במנגינה עם מילים אחרות - "ועל כן נקווה לך ה' אלוקינו לאות
 מהרה בתפארת עוזך". החזן

הסכים בשמחה.

רוצה להיות שותף להרבות חסד בשכונתך?

70 עלונים של עלון החסד של אמר אבי יגיעו לביתך להפצה מידי שבוע, ואתה נהפך לשותף בזכויות תמורת 70 ש"ח לחודש.

058-328-0900